

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literary Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages,
Faculty of Arts, Banaras Hindu University,
Varanasi- 221005, Uttar Pradesh,India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG),Department of
Tamil, Institute of Languages, Literature& culture,
Visva – Bharathi University,Santiniketan,West
Bengal, India -731235

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Studies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Studies ,Eastern University, Srilanka

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்
முதன்மை ஆசிரியர்
முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஐங்குறுநாறு 'சிறுவெண் காக்கைப் பத்து' பாடல்களில் எடுத்துரைப்புச்
சிறப்புகள் மற்றும் நுட்பங்கள்
முனைவர் நா.ஜானகிராமன்¹, முனைவர் பெ.தனலட்சுமி²

குறுந்தொகையை தழுவிய இக்கால படைப்புகளில் இலக்கியநயம்
மெ.பேபி நிஷாந்தினி

பட்டினப்பாலையில் பழந்தமிழரின் கடற்பயணத்தில் மரக்கலங்கள்
ப.ராம்குமார்

புறநானூற்றில் உயிரியல் செய்திகள்
எம்ஜிராமச்சந்திரன். வெ

புறநானூற்றில் தமிழர் பண்பாடு
திருமதி கா.சுகன்யா,

செவ்வியல் இலக்கியங்களில் இல்லறத்தில் தாயின் பங்களிப்பு
இரா.சினேகலதா

திருக்குறளில் உழவும் உண்மைநிலையும்
முனைவர் இரா.ஜெய்சங்கர்

திருக்குறளில் மருத்துவச் செய்திகள்
முனைவர் சல்மா மஹஜபீன் த. மு

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியில் குறத்தியின் குறிசொல்லும் பான்மை
க.நித்தியா

அமிராமி அந்தாதி - ஒரு பார்வை
சா.கஸ்தூரி

வேட்டுவர்களின் பண்பாட்டு சார்ந்த மரபுகள் — சிலப்பதிகாரம்
முனைவர் த. சுபஜா

வைணவ உரைச் சக்ரவர்த்தி பெரியவாச்சான் பிள்ளை
முனைவர்ப.தனஞ்செயன்

தெய்வங்களும் கோவில்களும்
அ.அறிவுக்கொடி

பெரும்பண்ணையூர், சிமிழி, புதுக்குடி கிராம மக்களின் சிறுதெய்வ வழிபாட்டில்
மக்கட்பேறு சடங்கும் பின்புலம்
க.கார்த்திகா

அட்டைப்படி உதவி

இணையம்

நன்றி

பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்களில் சமுதாயச் சிந்தனைகள்
முனைவர். க.விமலா

திருக்குர்ஆன் கூறும் மாந்தர் ஒழுக்கங்கள்
அ.ஷமீலா பேகம்

ஜோடி குருஸின் யாத்திரை புதினத்தில் சிறுவனின் தேடல்கள்: கத்தோலிக்கம்
மற்றும் நூர்வீக நம்பிக்கைகளின் புரிதல்கள்
முனைவர் தா. இரா.ஹெப்சிபா பியூலா சுகந்தி

கூகை புதினத்தில் கையாளப்பட்டுள்ள உத்தி முறைகள்
இரா.ராஜேஷ் குமார்

எஸ்.இராமகிருஷ்ணனின் மூன்று அற்புதங்கள் சிறுகதையில் தெக்கனின் பாத்திரம்யடையு
ஜெ.சர்மிளா

தோட்டியின் மகன் நாவலில் மக்களின் உணர்வுகளும் யோராட்டங்களும் முனைவர்
வ.மீனாட்சி

கூளமாதாரி புதினத்தில் தலித்தியம்
வீ. சவிதா

வெளவால் தேசத்தில் இயற்கை சூழல்
மு.ஹரிதேவி

சோ. தர்மனின் சூல் நாவலில் பழமொழிகள்
மு.கோமதி

சோ. தர்மனின் 'சூல்' நாவலில் உவமைகள்
இ.ராபர்ட் கென்னடி

மலையகத்தமிழரும் அகதி வாழ்வும்
வேளாங்கன்னி.ஏ

அண்மைய நாவல்களில் மீனவர்களின் பண்பாட்டியல்
முனைவர் ந. இரத்தினக்குமார்

கே.பி கறுப்பனின் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்
தனிஜா த. பெ

யொதிகைமலையின் ஆயண்டிரன்
முனைவர் த. முத்துலட்சுமி

பாண்டிய நாட்டுத் துறைமுகங்கள்
கி.தமிழரசி

பழந்தமிழர்களின் வாழ்வியலில் மலர்ப் பயன்பாடு ஒரு பார்வை
முதுமுனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

வாய்மொழிப் பாடல்களில் பஞ்சகாலக் குறிப்புகள்
ம.கலைச்செல்வன்

இலக்கியங்களும் பசிப்பிணியும்
முனைவர் ப. மணிகண்டன்

அறிவியல் நுட்பங்களும் இலக்கிய செழுமையும்
முனைவர் அ.புஷ்பா

கணிதித்தமிழ் வளர்ச்சியில் இணைய நூலகங்கள்
கு.நிவேதா

மொழி வளர்ச்சியில் ஊடகத்தின் பங்கு
முனைவர் ஈ. இசக்கியம்மாள்

1.The Predicament of Women in Patriarchal Society in Anita Nair's The Better Man
K. Nesapriya

திரைப்படக் கதைசொல்லலும் சமூகத் தாக்கமும்: அசுரன் திரைப்படம்.
(திரைப்படக் கோட்பாடுகள், தொழில்நுட்ப அழகியல் மற்றும் பார்வையாளர் வரவேற்பு)
திரு. விசுமாப்போடி சசிகரன்

பாலக்காடு மாவட்டத்தில் சூமை தாங்கி
முனைவர் வே.இரவி

கீழடி அகழாய்வு - தமிழரின் தொன்மையான வரலாற்று பின்புலம்
முனைவர் அ. மதலேன்

சம்புவராயர் கல்வெட்டுகளில் அறியலாகும் நாளும் ஊரும்
முனைவர்அ. அமுல்ராஜ்

பரதநாட்டியத்தில் நால்வகை விருத்தியின் வகியங்கு
கலாநிதி தாஷாயினி பரமதேவன்

அட்டைப்படம் உதவி
இணையம்
நன்றி

தமிழ்

Mother's Contribution to Household in Classical Literature

R.Snehalatha (Ref. 19614/Ph.DK8/Tamil/Full Time/October 2017/confirm/dt: 12.09.2022)

Research Scholar, Department of Tamil, Ganesar College of Arts and Science, Melaisivapuri-622 403, Tamil Nadu, India (Affiliated to Bharathidasan University) ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-3061-1041>

Dr V.A.Palaniappan, Principal (i/c) - Research Advisor, Department of Tamil, Ganesar College of Arts and Science, Melaisivapuri-622 403, Tamil Nadu, India (Affiliated to Bharathidasan University)

ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-6207-5097>

Abstract

'Mother' is the first noble relationship in the world. She devotes herself to her children at any stage and in any situation. Selfless charity, sacrifice and selflessness are the virtues of motherhood. Matriarchal society, women in matriarchal society, mother as a leader, child birth and mother, father's joy at child birth, feeding the child, knowing the age of mother's maturity, marriage event etc. are examined in detail in this article.

Keywords: Mother, matrilineal society, marriage event, household.

செவ்வியல் இலக்கியங்களில் இல்லறத்தில் தாயின் பங்களிப்பு

இரா.சினேகலதா (Ref.19614/Ph.DK8/Tamil/Full Time/October 2017/confirm/dt: 12.09.2022)

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி, மேலைச்சிவபுரி-622 403, தமிழ்நாடு, இந்தியா (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது) ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-3061-1041>

முனைவர் வே.அ.பழனிப்பன், முதல்வர் (பொ.) - ஆய்வு நெறியாளர், தமிழ்த்துறை, கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி, மேலைச்சிவபுரி-622 403, தமிழ்நாடு, இந்தியா (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது)

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தாய் என்பவள் உலகில் முதன்மையான உன்னதமான உறவு. அவள் எந்த நிலையிலும் எவ்விதச் சூழலிலும் தன்னை தன் பிள்ளைகளுக்காகவே அர்ப்பணிப்பவள். பயன் கருதாத தொண்டு, தியாகம், தன்னலமற்ற பெரும்பண்பு இவைதான் தாய்மை ஆகும். தாய்வழிச் சமூகம், தாய்வழிச் சமூகத்தில்

பெண்கள், தலைமைப் பண்பில் தாய், குழந்தைப் பிறப்பும் தாயும், குழந்தைப் பிறப்பில் தந்தையின் மகிழ்வு, குழந்தைக்கு உணவூட்டல், தாய் பூப்பெய்திய வயதினை அறிதல், திருமண நிகழ்வு போன்றனவற்றை இக்கட்டுரை விரிவாக ஆராய்கின்றது.

திறவுச் சொற்கள்: தாய், தாய்வழிச் சமூகம், திருமண நிகழ்வு, இல்லறம்.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்களுள் பெரும்பான்மை அகம் பற்றிய இலக்கியங்களாக உள்ளன. இருப்பினும் அவை இல்வாழ்க்கைத் தொடர்பான உலகியல் மெய்மமைகளையும், நல்ல எண்ணங்களையும், பழக்கவழக்கங்களையும் தெளிவாக விளக்குவனவாக உள்ளன. தமிழின்கண் உள்ள இலக்கியங்களில் சங்ககால இலக்கியங்கள் மட்டுமே தமிழர்களின் இயல்பினை, இயற்கையான வாழ்வினை வெளிப்படுத்துமாறு அமைந்துள்ளன. மனிதனின் வாழ்வில் ஆண்-பெண் இணைந்த வாழ்வு சமுதாயக் கூட்டமைப்பில் இன்றியமையாத நிலையாக உணரப்படுகிறது. அவற்றில் தாயின் பங்கு மிக இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகின்றது. தலைவி பிறந்தது முதல் திருமணப் பருவம் வரை பரிவுடன் வளர்க்கும் பொறுப்பு தாய்க்கு மட்டும் மிகுதியாக உண்டு. தியாக உள்ளம் கொண்ட தாய் தன் வாழ்வினை தன் மக்களுக்காகவே அர்ப்பணிக்கிறாள்.

இந்திய அறிஞர்களும் தமிழறிஞர்களும் தாய் என்பவள் உலகின் உன்னதமான படைப்பு என்பதை வலியுறுத்துகின்றனர். சங்க இலக்கியங்கள் முதல் தற்கால இலக்கியங்கள் வரை தாயின் உயர்வினையும் தியாகங்களையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளன. தொல்காப்பியர் தாயரை நற்றாய், செவிலித்தாய் என இருவகையாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். நற்றாய் என்பவள் குழந்தையைப் பெற்றவள். செவிலித்தாய் என்பவள் குழந்தையைப் பேணி வளர்ப்பவள் என்கிறார். தாய் இந்த உலகத்தில் ஆற்றல்மிக்கவள் என்று பாரதியாரும், தாய்க்கு ஆண் குழந்தையும் பெண் குழந்தையும் சமமானவர்கள் என்று பாரதிதாசனும் எடுத்துக் கூறுகின்றனர்.

சமூகத்தில் பெண்

உலகில் அன்பு நிலைபெற காதலர் உரிமைகளைப் பெற்றுச் சமூகத்தில் தடையின்றி உலவ வலியுறுத்திய இலக்கியமாகச் சங்ககாலப் பாடல்கள் திகழ்கின்றன. சங்ககாலத்தில் மக்கள் அன்பு மிகுந்த காதல் வாழ்வில் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தனர். இதனை

“காதல் வாழ்க்கையின் சிறப்பையும் நுட்பங்களையும் நம் பழந்தமிழ் நூல்கள் சுவைபட விளக்குகின்றன” (தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி, அடிசிற்கினியாள், ப.61)

என்று தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய அன்பு வாழ்விற்குத் தலைவி தலைமை தாங்குகிறாள். இதனால் அகத்தினையில் பெண்பாலரின் பங்கு பெரிதாகின்றது.

சங்க இலக்கியங்களில் அக இலக்கியங்கள் பெண்களின் சிறப்புகளை மிகுதியாக எடுத்துக் கூறுகின்றன.

**“அகத்திணை ஓர் பெண்ணிலக்கியம். ஆண்டு வரும் மாந்தர்க்கு பலர் பெண்பாலரே”
(வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழக்காதல், ப.502)**

என்று பெண்களின் பங்களிப்பை வ.சுப.மாணிக்கனார் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

குடும்ப வாழ்வின் உறவு நேயத்தை வளர்க்கத் தலைவி சால்பு உடையவளாக நடந்து கொள்கிறாள். அடிப்படை உரிமைக்காகத் தலைவனிடமும், மற்றவர்களிடமும் குரல் கொடுக்கிறாள். அஃறிணை உயிர்களிடத்தும் அன்பு காட்டுகிறாள். தன் மறுப்பை வெளிப்படுத்தும் போது கருப்பொருள்கள் செயல்பாட்டுடன் தெரிவிக்கிறாள். களவொழுக்கம் கற்பொழுக்கமாக மேன்மையுற தலைமக்களுக்கு ஏற்படும் இடர்களைக் களைந்து இணக்கப்படுத்தும் முயற்சியில் நற்றாய், செவிலி ஆகிய பெண் பாத்திரங்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளை செவ்வியல் இலக்கியங்கள் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

தாய்வழிச் சமூகம்

கற்கால மனிதர்கள் விலங்குகளைப் போலவே வரன்முறையற்ற குடும்ப உறவுகளைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு குழந்தையின் தந்தை யார் என்று அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் அந்த குழந்தையின் தாய் யார் என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். ஆகவே, தாய் தரப்பில் இருந்து மட்டுமே வம்சாவளியைக் கண்டு கொள்ள முடியும். ஒரு குழுவின் தலைமுறை தலைமுறையாக வந்த சந்ததியர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு பொதுவான மூலத்தாய் உண்டு. இச்சமூகத்திற்குத் தாய்வழிச் சமூகம் (Matriarchal Society) என்று பெயர். தாய்வழிச் சமூகத்தை,

**“தாயுரிமைக் குலமே சமூக அமைப்பின் ஆதிவடிவம்” (பி.ஏங்கல்ஸ், தர்மராஜின் (த.ஆ.),
குடும்பம்-தனிச்சொத்து-அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம், ப.162)**

என்று மார்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

தாய்வழிச் சமூகத்தில் பெண்

தாய்வழி முறைமைச் சமூகத்தில் பெண் ஆணைச் சார்ந்து இருப்பதில்லை. தாய்வழி உறவினர் சிறப்புப் பெறுகின்றனர். சந்ததி தோற்றம் தாயை முன் வைத்து அறியப்படுகிறது. பெண் வேட்டையாடிய போது குழந்தைகளைத் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருந்தாள். தாய்த் தெய்வ வழிபாடு மிகத் தொன்மையானது. தமிழ் இலக்கியங்கள் கொற்றவை என்பது தாய்த் தெய்வத்தின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றன.

“இந்த தாய்த்தெய்வம் மிகப் பழமையான தெய்வம் என்பதால் தான் பழையோள் என்ற பண்டைய இலக்கியங்களில் குறிக்கப் பெற்றார். மணிமேகலையில் இவள் இருக்குமிடம் முதியோள் கோட்டம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது” (அரங்க.மல்லிகா, தமிழ் இலக்கியமும் பெண்ணியமும், ப.8)

என்று க.ப.அறவாணன் கூறுவதாக அரங்க.மல்லிகா குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தாய்வழிச் சமூக அமைப்பு அடிப்படையில்தான் மனிதர்கள் கூடி வாழ்ந்தார்கள் என்ற கோட்பாடும் முன் வைக்கப்படுகிறது. தாய்வழிச் சமூகம் முதன்மையானது மட்டுமல்ல, மனித வாழ்க்கை வடிவத்தில் இதுதான் உயர்ந்த ஒருங்குடையது என்றும், ஆணாதிக்க அமைப்பினால் பெண்ணினத்திற்கு வந்தமைந்த துயரங்களையும் தொந்தரவுகளையும் புரிந்து கொள்ள இத்தாய்வழிச் சமூகம் பல வழிகளில் பயன்படுகிறது என்றும் கூறுகின்றனர்” (க.பஞ்சாங்கம், நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகள், ப.575)

என்று க.பஞ்சாங்கம் கூறுகிறார்.

இவ்வறிஞர்களின் கருத்துக்களின் மூலம் குழுவாக வாழ்ந்த மக்கள் இயற்கை சக்திகளை வணங்கியது போலக் குழுவின் மூலத்தாயையும் தெய்வமாகப் போற்றி வணங்கினர் என்பதும் குழுவின் சொத்து உடமைகளுக்கு முழுவதும் மூலத்தாயே உரிமை உடையவளாக இருந்ததையும் அறியமுடிகிறது.

இவ்வாறு பலதரப்பட்டோரும் சமுதாயம் என்பதற்கு பலவாறு விளக்கம் கூறினாலும் அவை அனைத்தும் ஒரு பொதுக் கருத்தையே விளக்கி நிற்கிறது. சமுதாயம் என்பது ஒரு கூட்டு வாழ்க்கை, மக்கள் தங்கள் எண்ணங்களாலும், செயல்களாலும் ஒரே கருத்துடையோராய் ஒருங்கிணைந்து வாழ்தல் என்ற பொருளை வலியுறுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.

தலைமைப் பண்பில் தாய்

காட்டுமிராண்டிக் காலத்தில் குடும்ப அமைப்பு தோற்றம் பெறவில்லை. தாயை மட்டுமே பிள்ளைகள் அறிவர். தகப்பனை அறியாதிருந்தனர். இதனைப் பக்தவத்சல பாரதி அவர்கள், ஜான் ஜேகப் பகோஃபின் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு,

“கட்டுப்பாடற்ற பாலுறவு நிலவிய தொல்பழங்காலத்தில் உலகளாவிய நிலையில் தாய்வழிச் சமுதாயங்கள் மட்டுமே இருந்திருக்க வேண்டும். சுதந்திரமான பாலுறவு நிலவிய அந்தக் காலத்தில் ஒருவரின் தந்தையைச் சரியாக அடையாளம் காண முடியாமல் வாழ்ந்தனர். இது பாலுறவுகளின் இனப்பெருக்கத்தால் தாயை மட்டுமே அடையாளம் காணக்கூடிய நிலையைக் காட்டுகிறது” (பக்தவத்சலபாரதி, தமிழர் மானிடவியல், ப.8)

என்கிறார். இதிலிருந்து பெண்ணாகிய தாயை மையமிட்டு அனைத்து செயல்களும் நடைபெற்றன என்பதை அறியமுடிகிறது.

இக்கருத்திற்குச் சான்றாக லூவி ஹென்றி மார்கன் கூறுவதாக,

“ட்ரோபிரியாண்டுத் தீவினரும் (Trobriand islanders) மத்திய ஆசியக் குடியினரும் சமூகத்தில் தந்தையை அடையாளம் கொள்வதில்லை. அதற்கு அவர்களின் தாய்வழிச் சமுதாய முறையும் ஒரு காரணமாகும்” (பக்தவத்சலபாரதி, தமிழர் மானிடவியல், ப.7)

என்று பக்தவத்சல பாரதி தமிழர் மானிடவியல் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சங்க காலத்தில் தந்தைவழிச் சமூகம் முதன்மை பெற்றாலும் தாய்வழிச் சமூகத்தின் எச்சமாக சில கூறுகள் காணப்படுகின்றன. இதற்கான பதிவுகள் பதிற்றுப்பத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. பதிற்றுப்பத்து இரண்டாம் பத்தில் குமட்டுர் கண்ணனார் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைப் போற்றுகையில், அவனது தாயின் கருப்பை தூய்மையுடையதாகுக என்று வாழ்த்துகிறார். இதனை,

வயிறுமா சிலீரவ னீன்ற தாயே (பதிற்றுப்பத்து, பா.20:28)

என்ற பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாம் பத்து பாடலடி விளக்குகிறது. இதன்மூலம் தாயினை வாழ்த்திய மரபைக் காணமுடிகிறது.

வேட்டைச் சமூகத்தில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு காணப்படுகிறது. கொற்றவை, காடுகிழாள் இவ்வேட்டைச் சமூகத்தின் தெய்வங்களாகும். தமிழ்க் கடவுளான முருகனின் தாயாகக் கொற்றவையைத் திருமுருகாற்றுப்படை எடுத்துக் கூறுகிறது. இதனை,

வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ (திருமுருகாற்றுப்படை, பா.258)

என்ற திருமுருகாற்றுப்படை பாடலடி தெரிவிக்கின்றது.

கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் தாயின் வயிற்றைப் பெருமைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார். முருகனைப் பயந்த பெருமையுடைய வயிற்றினையுடைய இறைவிக்கு துணங்கைக் கூத்து என்று முருகனைப் பெற்ற தாயின் வயிறைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை,

வெண்திரைப் பரப்பின் கடுஞ்சூர்க் கொன்ற

பைம்பூண் சேளய் பயந்த மாமோட்டு

துணங்கை அம்செல்வி . . . (பெரும்பாணாற்றுப்படை, அடி.457-459)

என்ற பெரும்பாணாற்றுப்படை பாடலடி விளக்குகிறது. இவ்வாறு குறிப்பிடுவதன் மூலம் தாய் தலைமைப் பண்பைப் பெற்றவளாகத் திகழ்ந்தாள் என்பதை அறியமுடிகிறது.

குழந்தைப் பிறப்பும் தாயும்

குழந்தைப் பிறந்ததும் பெண் என்பவள் தாய்மைக்கு உயர்த்தப்படுகிறாள். தாய்மையடைதல் என்பது வெறும் பத்துமாதம் சுமத்தலைக் கூறும் புள்ளி விவரம் அன்று; குழந்தை உடலாக உருவாக்கப்பட்டு ஒரு குடும்பம் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. தாயாகும் பெண் தன் வாழ்க்கையில் மிக ஆர்வமும், நல்ல உடல்நலமும் வாய்த்தவளாக இருப்பின் கருத்தரித்தலை மிக மகிழ்வுடன் ஏற்று, குழந்தையை ஆவலுடன் வரவேற்பாள். அப்போது அவளிடம் ஆழ்ந்த மன எழுச்சிகளும் சில புதிய இயல்புகளும் ஏற்படுகிறது.

“கருவுற்ற காலத்தில் தாய் வழக்கத்திற்கு மாறான ஆசைகளைக் கொள்ளக் கூடும் என்று கூறுவதும் உண்டு” (ஆர்தர் டி.ஜெர்சில்டு, குழந்தை உளவியல், ப.29)

என்கிறார் ஆர்தர் டி.ஜெர்சில்டு.

குழந்தைப் பிறப்பு என்பது தாய்க்கு மறுபிறப்புப் போன்றது. அபாயம் நிறைந்தது, போராட்டம் மிகுந்தது, மிகுந்த துன்பத்தைத் தாய்க்குத் தருவதுடன் சுற்றத்தாரையும் கலங்கச் செய்வது. இதனை,

..... வயவுநோய் நலிதலின்

அல்லாந்தார் அலவுற ஈன்றவள் கிடக்கைபோல் (கலித்தொகை, பா.28:1-2)

என்ற கலித்தொகைப் பாடலடி விளக்குகிறது. இதிலிருந்து குழந்தை பிறந்த பிறகு தாயின் உடல்நிலை மிகுதியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்ற கருத்தை அறியமுடிகிறது.

மனை வாழ்வு சிறப்பதற்கு மக்கட்பேறு இன்றியமையாததாக அமைகிறது. இதனை,

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்

நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு (குறள்.60)

என்று திருக்குறள் எடுத்துக் கூறுகிறது. இதிலிருந்து குழந்தைச் செல்வத்தின் இன்றியமையாமை புலப்படுகிறது.

குழந்தை பிறந்த இளம்தாயர் கைகளில் வளையல் அணிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். இதனை,

புள்கை போகிய புன்தலை மகாரோடு

அற்குஇடை கழிதல் ஓம்பி ஆற்ற (மலைபடுகடாம், அடி.253-254)

என்ற மலைபடுகடாம் பாடலடியால் அறியமுடிகிறது. அதாவது வளையல் நீங்கிய கையில், மென்மையான தலையையுடைய பிள்ளையைத் தாயானவள் ஏந்தி வருகிறாள் என்று மலைபடுகடாம் கூறுவதிலிருந்து தாய் தன் குழந்தையைப் பேணி காப்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மேலும், மதுரைக்காஞ்சி, குழந்தை பெற்ற தாயர் புனிறு நாற்றம் தீரவும், பால் பெருகவும் குளத்தில் நீராடினர் என்பதை,

கணவர் உவப்ப புதல்வர்ப் பயந்து

புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு

வளமனை மகளிர் குளநீர் அயர (மதுரைக்காஞ்சி, அடி.600-603)

என்ற மதுரைக்காஞ்சி பாடலடிகளால் அறியமுடிகிறது.

குழந்தைப் பிறந்ததால் எழுந்த தூய்மையின்மை நீங்குவதற்காகத் தாய் எண்ணெய் நீராடுகிறாள். இதனை,

நெய்யும் குய்யும் ஆடி மையொடு

புதல்வற் புல்லிப் புனிறு நாறும்மே (நற்றிணை, பா.380:1-4)

என்ற நற்றிணை பாடலடிகளால் அறியமுடிகிறது.

இல்லற வாழ்வின் இனிமை மக்கட்பேறாலே நிறைவுறும். குழந்தை பயந்த தாய் நீடு வாழ வேண்டும் என்பதை,

கடவுட் கற்பொடு குடிக்கு விளக்காகிய

புதல்வன் பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பின்

நன்ன ராட்டிக்கு அன்றியும் எனக்கும்

இனிதா கின்றால் சிறக்கநின் ஆயுள் (அகநானூறு, பா.184:1-4)

என்ற அகநானூற்று பாடலடி விளக்குகிறது. இதன்மூலம் குழந்தை பெற்ற தாயானவள் சமுதாயத்தில் மிகுதியாகப் பாராட்டப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

புதல்வனைப் பெறுதல் தாயின் கடமையாகவும், அவனைச் சான்றோனாக்குதல் தந்தையின் கடமையாகவும் பொன்முடியார் குறிப்பிடுகிறார். இதனை,

ஈன்று புறந்தருதல் எந்தலைக் கடனே

சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே (புறநானூறு, பா.312)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலடி எடுத்துக் கூறுகிறது. இதிலிருந்து பெண் என்பவள் குழந்தை செல்வம் கிடைக்கப்பெற்ற பிறகே தாய் என்று அழைக்கப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

மக்கட்பேறே சிறந்த பேறு (முதுமொழிக்காஞ்சி, பா.61)

என்கிறது முதுமொழிக்காஞ்சி. இதிலிருந்து மக்கட் செல்வமே முதன்மையான செல்வம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மகவு ஈன்றுப் புறந்தந்து சான்றாண்மையில் காணுந்தன்மையால் மகன்மை பெறுவது பேறு எனப்பட்டது. அத்தன்மையாலேயே வள்ளுவரும் மக்கட்பேறு என்னும் அதிகாரத்தை வகுத்துக் காட்டினார்.

குழந்தைப் பிறப்பில் தந்தையின் மகிழ்வு

குழந்தை பிறந்தபின் தாய் மகிழ்ச்சியடைவது மட்டுமல்லாமல் தந்தையும் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறான். குழந்தை தன் மீது ஏறி விளையாடுவதைத் தந்தை மிகுதியாக இரசிக்கிறான். குழந்தைக்கும் உவப்பு ஏற்படுகிறது; தந்தைக்கும் மகனின் மெய் தீண்டுதல் பேரின்பம் அளிக்கிறது.

மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றவர்

சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு (குறள்.65)

என்றும்,

குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்

மழலைச் சொற்கேளா தவர் (குறள்.66)

என்றும் வள்ளுவர் குழந்தையின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறுகிறார். இதன்மூலம் இல்லத்தில் குழந்தை இருப்பதால் தாயும் தந்தையும் மகிழ்ச்சியடைவதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தந்தையின் மார்பில் ஏறி இறங்கலும், அவர் மார்பில் சந்தனம் சிதைத்தலும், மாலையைப் பறித்தலும் புதல்வனின் செயல் என்று பட்டினப்பாலை எடுத்துக் கூறுகிறது. இதனை,

பொன்தொடிப் புதல்வர் ஓடி ஆடவும்

.....

செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பின் ஒண்பூண் (பட்டினப்பாலை, அடி.295-297)

என்ற பட்டினப்பாலை பாடல் எடுத்துக் கூறுகிறது. இதன்மூலம் குழந்தையின் குறும்புகளால் தந்தை மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைவதை அறியமுடிகிறது.

தன் பெயரைச் சூட்டிக் கொள்ளப் போகும் மகன் பிறந்தான் என்பதை அறிந்து, தலைவன் மகிழ்ந்து தன் இல்லம் செல்கிறான் என்பதை,

அகன்துறை ஊரனும் வந்தனன்

சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்த மாறே (நற்றிணை, பா.40)

என்று கூறுகிறது நற்றிணைப் பாடல்.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி, குழந்தை செல்வத்தின் இன்றியமையாமையைத் தம் பாடலில் எடுத்துக் கூறுகிறார். தளர்நடையிட்டு வரும் குழந்தையின் குறும்புச் செயல்களை,

படைப்புப் பல படைத்துப் பலரோடு உண்ணும்

உடைப்பெருஞ் செல்வராயினும் இடைப்படக்

குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி

இட்டும் தொட்டும் கவ்வியும் துழந்தும்

நெய்யுடை அடிசில் மெய்பட விதிர்த்தும்

மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்

பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாமும் நாளே (புறநானூறு, பா.188)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலடி விளக்குகிறது. தந்தையின் மகிழ்ச்சிக்கும் இளமைக்கும் குழந்தை காரணமாகிறது என்பதை அறியமுடிகிறது.

குழந்தை பிறப்பு என்பது மறுபிறப்பு என்பதையும் அதனால் ஏற்படும் துன்பங்களையும் தாங்கிக் கொண்டு, தாய் தன் குழந்தையைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைவதையும், தாயோடு தந்தையும் பேருவகை அடைவதையும் சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

குழந்தைக்கு உணவூட்டல்

மனிதர்களிடத்தும் விலங்குகளிடத்தும் இயல்பாக முயற்சியின்றி படியும் இயல்புகளில் ஒன்று பசி. உயிரினங்கள் அனைத்தும் ஆட்பட்டுத் தங்கள் வாழ்க்கை போராட்டத்தை நிகழ்த்தத் தூண்டுவது பசியாகும். குழந்தைக்கு பசி வந்தவுடன் தாயிடம் உணவு பெற்று மகிழ்ச்சியும் மனநிறைவும் அடைகிறது.

செவிலித்தாய், தலைவிக்கு மணிகள் பதித்த கலசத்தில் இனிமையான பாலினை ஊட்டுகிறாள். இதனை,

. தேம் பெய்து

மணிசெய் மண்டைத் தீம்பால் ஏந்தி

ஈனாத்தாயர் மடுப்பவும் (அகநானூறு, பா.105:4-6)

என்ற அகநானூற்று பாடலும்,

பிரசம் கலந்த வெண்கவைத் தீம்பால்

விரிகதிர்ப் பொற்கலத்து ஒருகை ஏந்தி

அரிநிறைக் கூந்தல் செம்முது செவிலியர்

பரீஇ மெலிந் தொழியப் பந்தர் ஓடி (நற்றிணை, பா.110)

என்ற நற்றிணை பாடலும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. இதன்மூலம் செவிலித்தாய் குழந்தைக்கு உணவூட்டும் நிகழ்வை அறியமுடிகிறது.

மேலும், மழலை பருவத்தில் விளையாட்டு ஆர்வத்தில் உரிய நேரத்தில் உண்ண மறுப்பது இயல்பு. இதையறிந்த செவிலி அன்பு கலந்த அச்சுறுத்தலோடு உணவூட்டியதை,

செம்பொற் புனைகலத்து அம்பொரிக் கலந்த

பாலும் பல என உண்ணாள்

கோலமை குறுந்தொடித் தளிர் அன்னோளே (குறுந்தொகை, பா.356)

என்ற குறுந்தொகை பாடலடி விளக்குகிறது. இவ்வாறு செவிலித்தாய் தலைவியைக் கோல் கொண்டு மருட்டியேனும் உணவு உண்ணச் செய்வாள் என்ற கருத்தை அறியமுடிகிறது.

தலைவி தலைவனுடன் உடன்போக்கு சென்றவிடத்து வருத்தம் தாளாது புலம்பும் தாய், அவள் அந்த வேளிற்காட்டில் வேட்கையால் வாடி வருந்துவாள் என நினைக்கின்றாள். தேனும் பாலும் கலந்து வேண்டி, வேண்டி ஊட்டவும் உண்ணாது ஒதுக்கும் தன் மகளின் பழைய நிலையையும், தலைவன் வேண்ட கூவலைத் தோண்டி அதன்பால் கிடைத்த உவரநீரை வியர்த்துக் களைத்துக் குடிக்கும் தன் மகளின் புதிய நிலையையும் தனது மனக்கண்முன் தோன்ற அவள் தன் மகளுக்கு ஏற்பட்ட தீமையை நினைத்து வருந்துகிறாள். இக்கருத்தை,

அறனிலாளன் தோண்ட வெய் துயிர்த்துப்

பிறைநுதல் வியர்ப்ப உண்டனள் கொல்லோ

தேம்கலந்து அளைஇய தீம்பால் ஏந்திக்

கூழை உளர்ந்து மொழிமை கூறவும்

மறுத்த சொல்லள் ஆகி

வெறுத்த உள்ளமொடு உண்ணா தோளே (அகநானூறு, பா.207)

என்னும் அகநானூற்று பாடலடி எடுத்துக் கூறுகிறது. இதன் மூலம் குழந்தைக்குத் தேனும் பாலும் கலந்த உணவை உண்டியது புலப்படுகிறது.

தாய் பூப்பெய்திய வயதினை அறிதல்

செவிலித்தாய் தலைவியின் குழந்தை பருவம் முதல் ஒவ்வொரு பருவத்தையும் வரவேற்று மகிழ்கிறாள். மகள் பூப்பெய்தும் பருவம் வந்ததும் பாதுகாப்பு பற்றிய பயம் தொற்றிக் கொண்டது. அதனையும் காலம் கடந்து அறிகிறாள். இதனை,

முலைமுகம் செய்தன முள்ளெயிறு இலங்கின

தலைமுடி சான்ற தண்தழை உடையை

அலமரல் ஆயமொடு யாங்கணும் படாஅல்

மூப்புடை முதுபதி தாக்கு அணங்கு உடைய

காப்பும் பூண்டிசின் கடையும் போகலை

பேதை அல்லை - மேதையம் குறுமகள்

பெதும்பைப் பருவத்து ஒதுங்கினை புறத்துஎன (அகநானூறு, பா.7)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடி உணர்த்துகிறது. இப்பாடலில் செவிலித்தாய், “கூர்மையான நின் பற்கள் ஒளிபெற்றன. நின் கூந்தலும் முடித்தலுக்கு ஏதுவாக நன்கு வளர்ந்துள்ளன. தண்மையான தழையாடையினையும் நீ உடுத்தியிருக்கின்றாய். நாற்புறமும் சுற்றிச் சூழன்று திரிகின்ற நின்னுடைய ஆயத்தாருடன் கூடி இனி எவ்விடத்தும் நீ செல்லாதிருப்பாயாக. பழைமை வாய்ந்த தொல்பதியான இவ்வூர்ப் புறங்கள் தாமே தங்கி வருத்தும் பல அணங்குகளை உடையன. அதனால் நீ இனிக் காவல் எய்தியவளாயினாய். வீட்டின் கடை வாயிலுக்கும் நீ போகாதிருப்பாயாக. நீ பேதைப் பருவத்தினள் இல்லை. அதனைக் கடந்து பெதும்பைப் பருவத்தின் மலர்ச்சியிலே வளர்ந்துள்ளாய்” என்கிறாள் செவிலி.

பெதும்பைப் பருவம் எய்திய மகள் தாயின் அரவணைப்பை விரும்பாமல் தலைவனின் முயக்கத்தை விரும்புகிறாள். இதனை,

பெயர்த்தனென் முயங்கியான் வியர்த்தனென் என்றனள்

இனியறிந்தேன் அது துனியாகுதலே

கழற்றொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியில்

வேங்கையும் காந்தளும் நாறி

ஆம்பல் மலரினும் தான்தண்தணியளே (குறுந்தொகை, பா.84)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலடி உணர்த்துகிறது. இதிலிருந்து பருவமெய்திய மகளைத் தாய் அறிந்து கொண்டமையும் அதற்கான பாதுகாப்பைச் செய்தும் தலைவியின் செயல் வருத்தம் தருவதாக அமைந்து விட்டதே என்று வருந்தியதும் புலனாகிறது.

எத்தகைய பாதுகாப்பும் எச்சரிக்கை உணர்வும் காதலின் முன் தோற்றுப் போவது உலக இயற்கை. எனினும் வளர்த்த பாசத்தினால் தலைவியையும் அவளைக் கரம்பிடித்த தலைவனையும் தேடிப் புலம்புவதாக செவிலித்தாயின் வாழ்வு அமைகிறது.

திருமண நிகழ்வு

தாயிடமிருந்து மகளுக்குத் திருமணம் செய்யும் உரிமை பறிக்கப்படும் போது அந்த வருத்தத்தை எவராலும் ஆற்றுப்படுத்த முடியாது. பெண்களுக்குத் தன் துணையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை அவர்களிடமே வழங்கப்பட்டது. குறித்த பருவம் வந்ததும் தனக்கேற்ற தலைவனோடு உடன்போகிறாள். அவ்விடத்திலேயே திருமணம் செய்து கொள்வதால் திருமணம் செய்து கொடுக்கும் நற்பேறு தனக்கு வாய்க்கவில்லை எனத் தாய் ஏங்குகிறாள். அவ்வகையில் உடன்போன மகளை நினைத்து வருந்தும் செவிலித்தாயை அயலோர் ஆற்றுப்படுத்த அவர்களிடம்,

அத்த நீள் இடை அவனொடு போகிய

முத்துஏர் வெண் பல்முகிழ் நகை மடவரல்

தாயர் என்னும் பெயரே வல்லாறு

எடுத்தேன் மன்ற யானே

கொடுத்தோர் மன்ற அவள் ஆயத்தோரே (ஐங்குறுநூறு, பா.380)

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலடி மூலம் செவிலித்தாய் உணர்வுப்பூர்வமாக வெளிப்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது. இப்பாடல் “தலைவியின் தாய் என்னும் பெயரை யான் அடைந்தேன். ஆனால் மெய்யாகவே அவளை உரியவரிடம் கொடுக்கும் பேறு பெற்றோர் அவள் ஆயத்தோரே” என செவிலியின் இயலாமையைக் காட்டுகிறது. தாய் என்ற நிலை குழந்தை பிறந்ததும் பெண்ணுக்கு அமைந்து விடுகிறது. இந்தத் தகுதி மட்டுமே தனக்கு வாய்த்ததாகவும், பெற்ற கடமையில் உயரிய நிலையான திருமணம் செய்து கொடுக்கும் பொறுப்பு தனக்கு வாய்க்கவில்லை எனக் கவலைக் கொண்டாள். அது தலைவனின் பெற்றோருக்கு கிடைத்ததில் செவிலி துன்பமுறுகிறாள். இதனை,

நன்மாண் விழுவில் தகரம் மண்ணி

யாம்பல புணர்ப்பச் சொல்லாள் காம்பொடு

நெல்லி நீடிய கல்லறைக் கவாஅன்

அத்த ஆலத்து அலந்தலை நெடுவீழ்

தித்திக் குறங்கில் திருந்த உரிஞ

வளையுடை முன்கை அளைஇக் கிளைய

பயிலிரும் பிணையல் பசங்காழ்க் கோவை

அகலமை அல்குல் பற்றிக் கூந்தல்

ஆடுமயிற் பீலியின் பொங்க நன்றும்

தானமர் துணைவன் ஊக்க ஊங்கி

உள்ளாது கழிந்த முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்ச்

சிறுவன் கண்ணி சிலம்பு கழிஇ

அறியாத் தேஎத்தன் ஆகுதல் கொடிதே (ம.வே.பசுபதி (ப.ஆ.), செம்மொழித் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள், அகநானூறு, பா.385)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் விளக்குகிறது.

இதிலிருந்து செல்வ வளம் மிக்க தன் இல்லத்தில் மகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க முடியவில்லை எனவும் தானும் உறவினர்களும் பெருமையுடன் அக்காட்சியைக் காணும் பேறு கிடைக்கவில்லை எனவும் செவிலித்தாய் ஏங்குவதை காணமுடிகிறது.

பருவம் எய்தாத பெண்கள் உடன்போக்கு சென்றதாக சங்க இலக்கியங்களில் எங்கும் இடம்பெறவில்லை. குழந்தைத் திருமணம் நிகழ்த்திய குறிப்பும் காணப்படவில்லை.

”குமரியாகாதவளை வரைந்து கொடுக்கும் சிறுமணம் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் இல்லை எனத் தெளிக. சங்க இலக்கிய முழுதும் ஏன், தமிழிலக்கியத்து யாண்டுமே இச்சிறுமணம் பற்றிய செய்தி குறிப்பாகக் கூட இல்லை” (வ.சுப.மாணிக்கனார், தமிழ்க்காதல், ப.186)

என்கிறார் வ.சுப.மாணிக்கனார். இது அக்காலத்தின் தனித்தன்மையாக அமைந்துள்ளது. ஓர் உயர்ந்த மன முதிர்வு பெற்ற மக்கள் அக்காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதனை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

செவிலி மற்றும் நற்றாய் என இருவேறானவர்களாக இருந்தாலும் தாயுள்ளம், அதற்கான உணர்வுகள் மாற்றமில்லாதவையாகும். கொண்ட தலைமக்களை மீண்டும் வரவேற்றுப் போற்றுவது அரிது. மாறாக நற்றாய் தன் மகளை அவள் கணவனோடு வரவேற்று, சுற்றத்தாரிடத்து அறிமுகப்படுத்தி மகிழ்கிறாள். இச்செயல் அன்பின் ஐந்திணையை அனைவரும் போற்ற வேண்டும் என்ற பொது

நோக்கத்திற்கு அரணாகிறது. தலைவியின் கற்புக்கால வாழ்விற்குரிய அறிவுரை வழங்கி கணவன் வீட்டில் அவள் மேற்கொண்டு ஒழுகும் அரிய மாண்புகளை வழங்கி பெற்றோரைப் பெருமைப்படுத்துபவளாகச் செவிலி விளங்குகிறாள். செவ்வியல் இலக்கியங்களில் காணப்படும் தாய் பாடல்கள் சமுதாயத்தின் அன்றாட நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கிய கருத்துக் கருவூலமாக விளங்குவதைக் காணமுடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

ஆர்தர் டி.ஜெர்சில்டு, குழந்தை உளவியல், தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை, 2017.

இளம்பூரணர் (உ.ஆ.), தொல்காப்பியம்-பொருளதிகாரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2005.

ஏங்கல்ஸ், பி., தர்மராஜன் (த.ஆ.), குடும்பம்-தனிச்சொத்து-அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம், அயல்மொழிப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ, 1891.

கொமாரீஸ்வரி, எஸ். (ப.ஆ.), பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, ஐந்தாம் பதிப்பு, 2015.

சாமிநாதையர், உ.வே. (உ.ஆ.), பதிற்றுப்பத்து, உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, எட்டாம் பதிப்பு, 2017.

சாமிநாதையர், உ.வே. (உ.ஆ.), பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, எட்டாம் பதிப்பு, 2017.

சிதம்பரநாத முதலியார், டி.கே. (உ.ஆ.), முத்தொள்ளாயிரம், பொதிகை மலைப் பதிப்பு, தென்காசி, மூன்றாம் பதிப்பு, 1957.

சுப்பிரமணியன், ச.வே. (உ.ஆ.), பத்துப்பாட்டு, கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர், முதற்பதிப்பு, 2003.

தட்சிணாமூர்த்தி, அ. (உ.ஆ.), ஐங்குறுநூறு (மூலமும் உரையும்), நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2004.

நக்கீரர் (உ.ஆ.), இறையனார் அகப்பொருள், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2010

பக்தவத்சலபாரதி, தமிழர் மானிடவியல், அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சிராப்பள்ளி, 3 ஆம் பதிப்பு, 2008.

பசுபதி, ம.வே. (ப.ஆ.), செம்மொழித் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள், அகநானூறு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 2010.

பஞ்சாங்கம், க., நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகள், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, 2012.

புலியூர்க்கேசிகள் (உ.ஆ.), குறுந்தொகை, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2010.

மல்லிகா, அரங்க., தமிழ் இலக்கியமும் பெண்ணியமும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், 2011.

மாணிக்கவாசகன், ஞா. (உ.ஆ.), புறநானூறு மூலமும் உரையும், உமா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1998.

மாணிக்கனார், வ.சுப., தமிழ்க் காதல், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2007.

மீனவன், நா., முருகசாமி, தெ. (உ.ஆ.), அகநானூறு, களிற்றியானை நிரை, கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர், முதற்பதிப்பு, 2004.

மீனவன், நா., முருகசாமி, தெ. (உ.ஆ.), அகநானூறு, நித்திலக்கோவை, கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர், முதற்பதிப்பு, 2004.

மீனவன், நா., முருகசாமி, தெ. (உ.ஆ.), அகநானூறு, மணிமிடை பவளம், கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர், முதற்பதிப்பு, 2004.

விசுவநாதன், அ. (உ.ஆ.), கலித்தொகை (மூலமும் உரையும்), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2004.

வேங்கடசாமி நாட்டார், ந.மு. (உ.ஆ.), சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், ராமையா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2008.

வேங்கடசாமி நாட்டார், ந.மு. (உ.ஆ.), மணிமேகலை, ராமையா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2008.

வேங்கடராமன், ஹெச். (உ.ஆ.), நற்றிணை மூலமும் உரையும், உ.வே.சாமிநாத ஐயர் நூல் நிலையம், சென்னை, நான்காம் பதிப்பு, 2019.

References

Arthur D. Jershiel, Kulanthai Ulaviyal, Tamilnattu Paadanool Niruvanam, Chennai, 2017.

Ilampooranar (Editor), Tolkappiyam-Porulathikaram, Saradha Pathippagam, Chennai, 1st Edition, 2005.

Angels, P., Dharmarajan (Chief Editor), Kudumbam-Thanisothu-Arasu Aagiyavatrinn Thotram, Ayalmozhi Pathippagam, Mascow, 1891.

Gowmareeswari, S. (Editor), Pathinenkeezhkanakku Noolgal Moolamum Uraiyum, Saradha Pathippagam, Chennai, 5th Edition, 2015.

- Saminathaiyar, U.Ve. (Editor), *Pathitruppattu*, U.Ve.Saminathaiyar Nool Nilayam, Chennai, 8th Edition, 2017.
- Saminathaiyar, U.Ve. (Editor), *Paribadal Moolamum Parimelazhakaruraiyum*, U.Ve. Saminathaiyar Nool Nilayam, Chennai, 8th Edition, 2017.
- Chidambaranatha Mudaliyar, D.K. (Editor), *Mutthollaayiram*, Pothigai Malai Pathippu, Thenkasi, 3rd Edition, 1957.
- Subramanian, Sa.Ve. (Editor), *Patthupattu*, Kovilur Madaalayam, Kovilur, 1st Edition, 2003.
- Dakshinamoorthy, A. (Editor), *Aingurunuru (Moolamum Uraiyum)*, New Century Book House (P) Ltd., Chennai, 1st Edition, 2004.
- Nakkirar (Editor), *Iraiyana Akapporul*, Saradha Pathippagam, Chennai, 1st Edition, 2010.
- Bakthavatsalabharathi, *Tamilar Manidaviyal*, Adayalam Pathippagam, Tiruchirapalli, 3rd Edition, 2008.
- Pasupathy, M.V. (Ed.), *Semmozhi Tamil Ilakkana Ilakkiyangal*, Akananooru, Tamil University, Thanjavur, 2010.
- Panchangam, K., *Naveena Ilakkiya Kotpaadukal*, Kavya Pathippagam, Chennai, 2012.
- Puliyur Kesikan (Editor), *Kurunthogai*, Gangai Putthaga Nilayam, Chennai, 1st Edition, 2010.
- Malliga, Aranga., *Tamil Ilakkiyamum Penniyamum*, New Century Book House (P) Ltd., 2011.
- Manickavasakan, Gna. (Editor), *Purananuru Moolamum Uraiyum*, Uma Pathippagam, Chennai, 1st Edition, 1998.
- Manickanar, V.Suba., *Tamil Kathal*, Saradha Pathippagam, Chennai, First Edition, 2007.
- Meenavan, Na., Murugasamy, T. (Editor), *Akananuru, Kalitriyanai Nirai*, Kovilur Madalayam, Kovilur, 1st Edition, 2004.
- Meenavan, N., Murugasamy, T. (eds.), *Akananuru, Nithilakovai*, Kovilur Madalayam, Kovilur, 1st Edition, 2004.
- Meenavan, N., Murugasamy, T. (eds.), *Akananuru, Manimidai Pavalam*, Kovilur Madalayam, Kovilur, 1st Edition, 2004.
- Viswanathan, A. (Editor), *Kalithogai (Moolamum Uraiyum)*, New Century Book House (P) Ltd., Chennai, 1st Edition, 2004.

Venkatasamy Nattar, Na.Mu. (Editor), *Silappadhikaram Moolamum Uraiyum*, Ramaiah Pathippagam, Chennai, 1st Edition, 2008.

Venkatasamy Nattar, Na.Mu. (Editor), *Manimekalai Moolamum Uraiyum*, Ramaiah Pathippagam, Chennai, 1st Edition, 2008.

Venkatasamy Nattar, Na.Mu. (Editor), *Natrinai Moolamum Uraiyum*, U.Ve.Saminatha Ayyar Nool Nilayam, Chennai, 4th Edition, 2019.

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஜனவரி மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஜனவரி 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜூலை இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com